

SAMOPASNY (2) *ai*

samopasny (1), **samopaśny** (1), [**samopaszny**]; samopasny : samopaśny *Mącz* (1:1).

Oba a oraz o jasne.

sg m N samopaśny (1). ◇ f N samopasnå (1). ◇ [n N samopaszn(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. błędnie: samopaska; poza tym XVII w. s.v. samopas sb.

Niepoddający się nakazom społecznym (2) : Ambubaia, Każda sámopásna á błákáyąca lie niewiáltá/ Małpá. Mącz 7c; Choenici ne insideas, Nie bądź leśny/ Sámopásny á proznuyący. Mącz 52a.

a. [*Wynikający z wyłamywania się z dyscypliny: [rozmnożyły się] pijaństwo, biesiady, marnotrawstwo [...] i od Stołu Bożego się samopaszne wyłączanie AktaSynod III 83.*]

KW, (LWil)